

Случаи от практиката

КАК НАСЛЕДНИЦИТЕ НА ЗАГИНАЛ БЪЛГАРИН ПОЛУЧИХА „ЕВРОПЕЙСКО“ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ОТ ЗАСТРАХОВКАТА „ЗЕЛЕНА КАРТА“

АДВОКАТ РУМЯНА ЖЕЛИЯЗОВА

Както е известно, още преди да е член на Европейския съюз, България, в лицето на Българското национално бюро, е подписала Рамковото споразумение със Съвета на Бюрата.

Първоначално ролята на Национално бюро по споразумението се изпълняваше от „МИК“ АФ ООД през 1990 г. по силата на Указ №56.

Впоследствие тази дейност с пасивите и активите на дружеството се поема от ЗПАД „БУЛСТРАД“, София.

До образуването на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ цялата работа по повод на „Зелена карта“ се осъществяваше изключително компетентно и успешно от ЗПАД „Булстраг“. Многобройни са случаите приключени със споразумения за пострадали български граждани, в които единствено благодарение на компетентното посредничество на изпълняващото функциите на Национално бюро дружество български граждани получиха обезщетения, отговарящи на изискването за справедливост, което визира законът и същевременно доближаващи се до европейските по размер.

Ако читателите проявяват интерес, за някои от тези случаи разкажем по-нататък в нашата рубрика.

Сега ще ви запозная с интересен казус по темата за „Зелена карта“, който беше решен не доброволно, а в една дълга съдебна битка.

НАЧАЛОТО НА ТРАГЕДИЯТА

През 2001 година бях ангажирана от едно осиротяло при доста неизяснени обстоятелства семейство. Загинал беше млад мъж, в разцвета на силите и на творческите си възможности. Той бе оставил съпруга и две дъщери, едната от които още непълнолетна. Загиналият бил уважаван човек и специалист, работел е като технически ръководител в просперираща фирма за транспортно строителство по изграждане и реконструкция на тунели в района на град Карлово. Доверителките ми знаеха само, че техният съпруг и баща е станал жертва на транспортно произшествие, че е починал веднага и че злополуката е станала в района на строителния обект с автомобил с чешка регистрация. В автомобила пострадалият пътувал от обекта заедно с двама свои колеги, чешки граждани.

Всички усилия на вдовицата да се сдобие с повече информация за събитието до момента, в който ме потърси, бяха останали безответни. Воденото следствено дело срещу „неизвестен извършител“ - спрямо, а данните по него - съвършено осъдни. От близък колега на загина-

лия знаехме, че в нощта преди злополуката група строители имали празненство с вечеря, на което присъствал и техническият им ръководител. Възникнал спор по строителните работи с двама от представителите на чешката строителна фирма, които настоявали с техния автомобил да направят веднага оглед на извършеното през деня. Пострадалият се опитвал да отложи проверката за другия ден, но впоследствие склонил да тръгне. Оттук-нататък се знаеше, че автомобилът, движейки се по главен път 1, поради несъобразена с пътната обстановка скорост бе излязъл от пътя при ляв за своята посока завой, продължил движението си -не по кривата на завоя, а се насочил рязко към дясната част на платното, преодолял мантинелата и паднал от моста в пропастта, където се преобърнал няколко пъти и преустановил движението си „на таван“. Пострадалите без опасност за живота били двамата чешки граждани, а тялото на загиналия българин било намерено на 50-60 м до втората колона на моста-виадукт.

Чешките граждани били лекувани кратко в България и заминали безпрепятствено за родината си. Разпитвани от разследващите орга-

ни, общо взето, не си спомняли как точно станало произшествието, а единият от тях категорично твърдял, че зад волана е бил техният загинал български колега. Извършеният от следствените органи оглед се оказа непълен, не бяха изследвани достатъчно задълбочено наличните улики, не бяха разпитани свидетели, включително и присъствали на огледа.

КАЗУСЪТ

Автомобилът, с който бе станала злополуката, притежаваше редовна застраховка „Зелена карта“, валидна към деня на ПТП и издадена от една от водещите чешки застрахователни компании. Затова от името на наследниците на загиналия българин и чрез българското Национално бюро тогава, съгласно Рамковото споразумение със Съвета на Бюрата „Зелена карта“, предявих претенции на доверителките ми за претърпените от тях неимуществени вреди. Както вече казах ролята на Национално бюро тогава се изпълняваше от ЗПАД „Булстраг“. При водената кореспонденция с чешката застрахователна компания ЗД „Кооператива“ АД, град Прага, по повод доброволно уреждане на щетата сочехме много сериозни аргументи, документирани по воденото следствено дело. Касаеше се за авторството на деянието и по-точно доказвахме, че автомобилът е бил управляван от един от чешките граждани. Така например намерената кръв по въздушната възглавница на мястото на шофьора. Доказано бе също, че пострадалият, който е пътувал на задната седалка и в никаква степен не е съпричинил резултата, е изхвърлен от автомобила през задното стъкло и е починал на място от тежките, несъвместими с живота травми.

Съдилищата отхвърлиха едно от основните възражения на ответниците застрахователи. Според тях съгласно унифицираното споразумение между Националните бюра по „Зелена карта“ би следвало да се приложи буквално принципът на международното частно право - LEX LOCI DELICTI COMMISSI (т.e. принципът на местното законодателство).

Всички съдебни инстанции обаче приеха, че в случая разпоредбите на ПМС 1/08.01.97 г. (допълн. с Д.В. бр 80/99 г.) за определяне на територията на Република България на застрахователна сума за неимуществени вреди (тогава 30 000 лева за едно пострадало лице и събитие - 2000 г.), не може да намери приложение. Според съдебните инстанции това противоречеше на нормативен акт от по-висока степен в йеархията на нормативните актове (Търговския закон, впоследствие отменен).

СПРАВЕДЛИВИЯТ ФИНАЛ

За рамките, в които можеше да се присъди обезщетение за неимуществени вреди по описания казус, се каза по-горе - т.e. застрахователната сума възлизаше на близо 1 000 000 евро. Първите две съдебни инстанции определиха обезщетение за всеки от наследниците по 150 000 лева, а Върховният касационен съд последно редуцира обезщетението като присъди по 80 000 лева за всяка една от ищите, ведно със законната лихва от датата на злополуката на 10.11.2000 година.

В същото време вдовицата на починалия няколко години след работата си в научен институт чистеше жилищни блокове, за да издръжа децата си. Жената беше изумена, че шест години след тежката загуба тя и децата ѝ получиха едно почти европейско обезщетение. Благодарение на това те бяха в състояние да помислят за собствено жилище и собствен бизнес. И главното, жените дълбоко и искрено повърваха в българското правосъдие.

Това е един казус, който беше разрешен наистина мъдро и по закон, а обезщетението, в една макар и малка степен, се приближава по размер до европейското.

Аз ще се боря и в бъдеще тази практика да стане постоянна, особено що се отнася до обезщетението по застраховката „Зелена карта“, защото според мен трябва да докажем, че сме равноправни европейци.

**БЪЛГАРСКИ
ИМОТИ**
ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ КОМПАНИИ

1408 София
ул. Балша бр. № 8

тел. 02/ 915 8787
факс 02/ 915 8798

MEMBER OF
VIENNA
INSURANCE GROUP

e-mail: office@bulgarskiimoti.bg
<http://www.bulgarskiimoti.bg>